

ffelse af en unødvendig Luxus og Overdaadighed, saa har jeg altsaa veri fundet en Hovedmangel ved det nærværende Forslag. Vel har den ærede Finanzminister ved Fremlæggelsen af samme bemærket, hvad ogsaa idag har været under Discussion, at han havde paatænt senere at ville foreslaae en inden visse Grændser opadstigende Scala, der paa en Indtægt af mellem 200 og 2000 Rbd. skulde stige fra 1 til 3 pCt.; men jeg kan ingenlunde ansee dette for fyldestgjørende, eftersom jeg troer, at det vil være aldeles umuligt ved en saadan blot Talstørrelse virkelig at kunne betegne en Families Formuestilstand. Den Indtægt, som under visse givne Forhold kan være fuldkommen tilstrækkelig til en Families Underhold, den vil under andre Forhold være aldeles utilstrækkelig, og jeg skal tillade mig, da det er Talbestemmelser, her tales om, netop ved Tal at bevise, at de ikke ere holdbare. Naar f. Ex. en Mand har 3 vorne Sønner, og de alle ere ansatte i saadanne Embedsstillinger eller Forretninger, at de hver har en aarlig Indtægt af henimod 200 Rbd., saa ville de hver for sig være fritagne for denne Beskatning; men hvis derimod den samme Mand benytter sine Sønner ved en kunstnerisk Gaandtering, der indbringer ham den samme Sum af 800 Rbd., saa vil han nu, fordi Summen er samlet, blive beskattet. Jeg troer, at der vil kunne nævnes mange lignende Exempler paa, at denne Bestemmelse, der kun er knyttet til Indtægtssummen, ikke vil være tilstrækkelig for virkelig at betegne den Grad af Velstand, hvorunder Familien befinder sig; imidlertid vil der jo maaskee kunne gjøres nogle Endringer i denne Retning ved anden Behandling. Jeg skal ikke her gaae videre ind paa, hvorvidt dette maaskee tildeels vilde kunne opnaaes ved at tage Hensyn til den Rilde, hvorfra Indtægten tilflyder, og beskatte de forskjellige Arter af Indtægt paa forskjellig Maade, samt ved at tage Hensyn til Anrallet af Familiens Medlemmer; dog tvivler jeg paa, at det vilde kunne opnaaes paa en fyldestgjørende Maade ved en directe Beskatning, men maatte langt sikkrere opnaaes igjennem en indirecte. Med Hensyn til Maaden, hvorpaa Skatten oppebæres, da kan jeg ikke nægte, at heller ikke

den har tiltalt mig synderligt. I det det overlades til Skattevoeren selv at opgive Summen af sin Indtægt, saa kan det jo, som allerede bemærket, ikke undgaaes, at den forskjellige Grad af Samvittighedsfuldhed og Pligtfølelse hos Inderne, vil absolut have en stor Indflydelse paa Opgivelsen af Summernes Størrelse, maaskee ofte, uden at han selv veed det eller har nogen afgjort uredelig Hensigt. Nu er det vel paalagt de i Forslaget omtalte Skattecommissioner, at kontrollere denne Opgivelse, men, da det er vanskeligt selv for nære Slægtninge at kunne bedømme en Mand's virkelige Netto-Indtægt, saa maa det være dobbelt vanskeligt for nogle saa Sogneforstandere at kunne bedømme Netto-Indtægten hos enhver enkelt Beboer af Sognet, og naar ogsaa Lovudkastet hjemler dem en Ret til at tilkalde Vidner, saa troer jeg dog, at Vidnerne i Almindelighed ville lide af samme Brost som Sogneforstanderne, at de nemlig vanskeligt kunne nøjagtigt kjende en Mand's Netto-Indtægter, naar han selv neppe har et klart Overblik over samme, hvad der visnok er Tilfældet med Størstedelen af Bøndestanden og de haandværksdrivende Classer. Hvad Overstattecommissionerne angaaer, da forekommer det mig, at deres Hverv er endnu vanskeligere, da de som oftest ville staae i et endnu fjernere Forhold til Skatteyderne, og saaledes savne den Localkundskab, som de under deres Functioner stadigen skulde tye til. I det Hele taget anseer jeg denne Skatteansattelsesmaade med tvungne Commissionmedlemmer, tvungne Vidner, Mulcter og Bøder for en høist ubehagelig Omstændighed ved denne Sag; man paatvinger ganske uskyldige Mennesker Forretninger, som de ofte ville ansee for en stor Ulykke og stedse betragte som en uvelkommen Byrde. Hvad Udcastets enkelte Bestemmelser angaaer, da forekom det mig ved det første flygtige Gjennemsyn, at nogle af disse tillode en Fortolkning, der ikke stillede de forskjellige Skatteydere under lige gunstige Forhold. Naar det saaledes i § 2 Lit. a og Lit. b bestemmes, at Driftsomkostningerne, derunder indbefattet Følkeløn etc., skulle fradrages de der nævnte Indtægter, saa har Udcastet ikke overalt indrømmet Skatteyderne den samme Lettelse; men